

"לעמוד שנים מול מראה
דופק לך את המוח". עם ערן מור
ב"קומדיה של טעויות"
צילום: ג'ראר אלון

אני מכינה שההתאהבות הגדולה היא לא
לנצח. אני מכינה את זה מתבררות שעברו את
זה וגם מהחיים. אני חושבת שיש בי משהו
שקצת מפחד בלהאמין באהבות לנצח.
העבודה שלך כברמנית לא יכולה לעזור
בתחום הרומנטי?

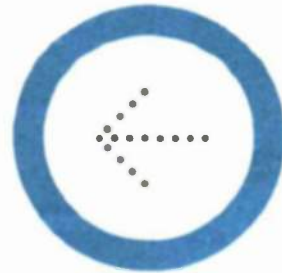
"אין לי זמן להתעסק עם אנשים שמג-
סים להתחיל איתי. זה גם לא קורה הרבה.
אני חושבת שיש משהו מאוד קלישאתי
בלהתחיל עם הברמן. זה קורה הרבה פחות
משנרמה".

לא פחות מאהבה, היא רוצה לשחק,
להיות על הכמה, לעשות את האמנות
שלי עם כל הלב. יש לי גם אמביציה להיות
פרטנרית טובה לחיים. אני מקווה יום אחד
להיות אמה נהדרת כמו שאמא שלי הייתה.
זה אחד הדברים שמפחידים אותי, להיות
אמה פחות טובה ממנה, כי היא הייתה
מדהימה. אני כל כך מעריצה אותה.

"הייתי רוצה להגיד משהו בלי שזה ייש-
מע פלצני, אבל אני רוצה להיות אמן יוצר.
המקצוע הזה נורא רחב, והייתי רוצה לעשות
כמה שיותר מכל דבר. גם קולנוע, עם מוני
מושנוב ורונית אלקבץ. רונית פעם באה

"אני לא אוהבת את זה שאני יוצאת מהצגה ואומרים לי: 'וואו, איזה כוסית את'. אני גם לא אוהבת את המילה הזאת. היא נוראית בעיניי. אני מעדיפה את המילה 'שאפה'. אני שלמה עם מי שאני ועם איך שאני נראית, וזה לא תמיד פשוט"

שם אנשים. אמרתי להם: 'סליחה, מה אתם
עושים פה?' גם הם שאלו אותי אותו דבר.
אמרתי: 'אני גרה פה'. הם אמרו לי אותו
דבר. היינו שם כמה זוגות ששכרו את אותה
דירה ושילמו כסף לשני נוכלים שפשוט
נרקו וסמרטוטים, כשהחפצים שלי בחוץ
בוואן, ולא היה לי לאן ללכת. התקשרתי
לאבא שלי ונורא בכיתי. מצאו לי מקום ליי-
שון, אבל פתאום הבנתי כמה אני לבד. הייתי
בטוחה שההורים שלי יגידו לי לחזור הביתה
מיד. זה היה מאוד מלחיץ".

אז איך נשארת למרות הכל?

"החבר'ה הילדותיים נשארים, כי הם
אוהבים באמת את מה שהם עושים. כשהייתי
לכד ראיתי טלוויזיה, קראתי, הסתובבתי
באמסטרדם, התאמנתי, הלכתי לישון מוקד-
רם, כתבתי יומן, כתבתי מכתבים שאף פעם
לא שלחתי, כתבתי מכתבים לעצמי. בהמ-
שך הכרתי את אריאל כהן, רקדן וכוריאוגרף
נפלא, והיינו כתף תומכת אחד לשני".

בהמשך גם התאהבה באיאן, שחקן אמרי-
קאי שצילם סרט בהולנד, ואחרי שנה וחצי
המריאה אותו לארצות הברית. הלוקיישן
להתאהבות היה משרד הפנים. 'התיישבתי
על המדרגות כדי לכתוב מכתב רשמי ופי-

תאום התחיל לטפס עליהן משהו עם כובע
גרב, שתלתלים מבצבצים ממנו. משהו
בכריזמה שלו משך אותי להסתכל עליו.
הסתכלתי, הוא הסתכל וחייך, התעכב טיפה
והמשיך. ניסיתי לסיים את המכתב כמה
שיותר מהר כדי שהוא לא ילך. נכנסתי פני-

מה, שמתי את המעטפה ואמרתי לעצמי, רק
שהוא יסיים את העניינים מהר ויבוא אחריי.
יצאתי החוצה והלכתי נורא לאט כדי שיס-
פיק להשיג אותי. הוא בא אחריי עם האוטו,
הציג את עצמו, שאל אם אני רוצה טרמפ
לתוך העיר, וזהו, ככה זה התחיל".

אחרי שנה וחצי של נדודים בין
ניו יורק, לוס אנג'לס וישראל החלי-
טה שהגיע הזמן לשינוי מהותי. "לא
הצלחתי לעשות את מה שרציתי כי
אין בלט בלוס אנג'לס", היא מודה.
"הרגשתי שאני לא מסוגלת להיות רק
אשת איש. איאן פירנס אותי יפה, היה
מאוד ג'נטלמן, אבל זה לא הספיק לי.
התסכול יצא החוצה וזה מאוד העיב על
מערכת היחסים".

אחרי שחזרה לארץ לברכה, רקדה
בלהקה של עידו תדמור, איש המחול
שהכי השפיע עליה, לדבריה. הוא גם
זה שהמליץ לה לגשת לאורישנים ל-

"אבל אני לא אוהבת שמתייחסים רק
לזה", היא מרגישה, "כשאני יוצאת מהצגה
ואומרים לי: 'וואו, איזה כוסית את'. אני גם
לא אוהבת את המילה הזאת. היא נוראית
בעיניי. אני מעדיפה את המילה 'שאפה'. אני
שלמה עם מי שאני ועם איך שאני נראית,
וזה לא תמיד פשוט. אתה מגיע למצב שבו
אתה מקבל את עצמך מתישהו. אני חושבת
שלעמוד שנים מול מראה דופק לך את המוח.
הרי יותר ממצחית מהי עמדת מול מראה
ורקדתי. זה פידבק מייד, מאוד ביקורתי
ולא תמיד נעים לאדם ביקורתי כמוני".

לישון עם הטקסט

כשצילמי הפפרצי דרפו אחריה, הצמידו
לה לא מעט רומנים, חלקם המיונים. אחת
האהבות האמיתיות הייתה עם הרקדן ג'אל
אלקייס, מהמתמודדים ב"נולד לרקוד" (הוא
היה כל כך ג'נטלמן אליי. כזה מתוק. מק-
סים. הוא כל כך פינק אותי ואהב אותי. איש
יפה מבפנים ומבחוץ"). אבל האהבה הגדולה
מכולן הייתה עם יאיר גפני, בעל פאב ואיש
מוזיקה: אהבה שהתפרסה על פני שנתיים.
"פגשתי אותו באיזה בר, ואני זוכרת שכשהוא
נכנס לחדר, ראיתי את ההילה שלו. פתאום
משהו ריצד לי בעיניים ואמרתי: 'אותו אני
רוצה'. עד היום אנחנו בקשר נהדר".

בשלוש השנים האחרונות מפלס האהבה
שלה נרגע. "לא היה לי זמן לאהבות, רק
ללימודים. הימים עונדים עליך כל כך
באינטנסיביות בסטוריו. אלה כל הימים
בעשייה. גם בלילה אתה הולך לישון עם
הטקסט בראש. אבל כל אחד רוצה לקבל
חיבוק, ואני מקווה שזה יהיה בקרוב. היו לי
ניסיונות מאוד יפים באהבה בחיים שלי. אני
אוהבת אנשים אמביציוזיים. גם אני כזאת,
אמביציוזית לחיים. לכל בן אדם שברו את
הלב, וגם לי. אני לא מחוסנת. אף אחד לא
מושלם. יש בי עוד משהו מאוד ילדי, שמאוד
רוצה את ההיסחפות אחרי האהבה הגדולה
מהחיים, סקרלט אוהרה כזה, כמו בספרים.
כל האהבות שלי היו גדולות מהחיים, אבל

נולד לרקוד". "כשעידו סיפר לי על התוכ-
נית, אמרתי, מי ירצה לראות את זה בכלל?
לא כל כך ידעתי למה אני נכנסת. אף אחד
בעצם לא ידע. זאת הייתה העונה הראשונה.
גם תוך כדי צילומים לא ידענו מה קורה, כי
היינו בסטוריו משבוע בבוקר עד 12 בלילה.
רק אחרי שנשרתי, בחצי הגמר, יצאתי לר-
חוב והבנתי. קיבלתי תגובות נהדרות כמו,
'בזכותך החלטתי ללכת לרקוד', וזה מאוד
שימח אותי. היה לי גם נעים לשמוע מאנ-
שים שהיה להם עצוב שלא הגעתי לגמר".

שבוע וחצי אחרי התוכנית היא כבר
הופיעה בעונה השלישית של "השיר שלנו",
שם הבינה שהיא רוצה הרבה יותר. כמה
הרבה היא עוד לא ידעה. היא נרשמה למי-
כינה בסטוריו למשחק של יורם לוינשטיין,
והמפגש איתו ועם השחקנית שרה פון-
שוורצה, שלימדה אותה שם, טילטל אותה.
"הלכתי לראות את שרה ב'האב' בקאמרי,
ופשוט נפלה לי הלסת מתדהמת. אמרתי:
זה החלום שלי. החלטתי שאני הולכת על
לימודים ביג טיים".

לימודים יכולים להיות טלמלה גדולה.
"זה כמו ללכת לטיפול פסיכולוגי, אבל
אף אחד לא מבטיח לך זר של שושנים בדרך.
בוא נגיד שזה ללכת במדבר הרבה זמן, ובמי-
שך התהליך הארוך הזה אין כמעט אבן שאתה
לא הופך. אבל זה גם מה שכל כך יפה בתה-
ליך הזה. היה באמת מאוד קשה, גם פיזית וגם
מנטלית, אבל לדגע לא הרגשתי שאני
הולכת לנטוש את זה. והרקדן ריבן אותי
עוד יותר. יש קושי, ואני אראה לך שאני
מנצחת אותך, ובגדול".

בסטוריו היא הרשימה בהפקות
רבות, ובמיוחד במחזמר "שיקגו" שבו
הופיעה בשנה השלישית ללימודים.
ההצגה האחרונה שלה שם הייתה "צומת
וולקן", שביים נועם שמואל ומתוכננת
להמשיך לרוץ בעתיד. גם אם שמעון
לא רוצה שתייחסו בעיקר למראה המ-
צודר שלה, היא יודעת להפיק ממנו לא
מעט בונוסים, כמו לתפקד כפרונטורית
של האופנאית מיקה בשן.

צמד קדימה

להופעה שלי עם עידו תדמור: אני זוכרת
שהיא הסתכלה עליי ואני לא אשכח את
המבט שלה. הרגשתי שהיא בולעת לי את
המוח ולוקחת אותו איתה. היא מאוד חמיימה
לי. את מוני אני ממש מעריצה. כשהם צילמו
את 'קצרים', אנחנו צילמנו לידם את 'השיר
שלנו'. יום אחד הוא קרא לי לחדר שלו. לא
האמנתי שהוא בכלל יודע מי אני. הייתי
בהלם. הוא רצה להשמיע לי את המוזיקה
להצגה החדשה שלו ושאל מה אני חושבת".

ומה חשבת?
"למי בכלל היה אכפת מהמוזיקה? הייתי
בהלם שאני עומרת עם האיש הזה באותו
חדר והוא בכלל מתייחס אליי. רק הינהנתי.
בטח יצאתי הכי סתומה".

Yoav-b@yedioth.co.il

"לא ידענו מה קורה". עם מאיה אמיתי ב"נולד לרקוד"

"כל כך פינק אותי". עם האקס, יאיר גפני

צילומים: ערוץ 2, חוסי טביב, מנאי מלון